Р Е Ш Е Н И Е
№ 43596

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 43 състав,** в публично заседание на 14.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8761** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 393, ал. 2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Образувано е по жалба на В. Б. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] заемащ длъжността „сътрудник по охраната I степен“ в сектор „Охрана на сгради“ при Регионална дирекция „Охрана – С.“ на Главна дирекция „Охрана“, срещу Заповед № 3-1009 от 26.06.2026 г. на главния директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерството на правосъдието. С оспорената заповед на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 200, ал. 1, т. 12 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Жалбоподателят твърди, че не е извършил дисциплинарно нарушение, че в заповедта липсват изискуемите съгласно чл. 210 от ЗМВР ясни фактически и правни основания, както и че дисциплинарнонаказващият орган е нарушил разпоредбите на чл. 205, чл. 206 и чл. 207 от ЗМВР. Сочи също, че при определяне на вида и размера на наказанието органът не е съобразил обстоятелствата по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. В открито съдебно заседание на 14.10.2026 г. жалбоподателят В. Б. П. не се явява и не се представлява.

Ответникът – главният директор на Главна дирекция „Охрана“, редовно призован, не се явява в съдебното заседание. В депозирано по делото писмено становище от 12.10.2026 г. чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт Ж. М. изразява становище за неоснователност и недоказаност на подадената жалба. Поддържа, че оспорената заповед е издадена от компетентен

орган, в установената от закона форма, при спазване на процедурните правила и материалноправните разпоредби, както и в съответствие с целта на закона. Излага подробни аргументи за доказаност на вмененото дисциплинарно нарушение

Административен съд – София-град, 43 състав, като прецени събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят В. Б. П. е държавен служител в Главна дирекция „Охрана“ към Министерството на правосъдието, като към момента на издаване на заповедта заема младши изпълнителска длъжност „сътрудник по охраната I степен“ в сектор „Охрана на сгради“ при Регионална дирекция „Охрана – С.“, със специфично наименование „младши инспектор“. Видно от приложената по делото кадрова справка рег. № 6071/11.05.2026 г., служителят има прослужени над 12 години в системата на ГД „Охрана“, многократно е награждаван, наказван е два пъти с наказание „порицание“, а при последното атестиране е получил годишна оценка „5“ много добра.

Повод за образуване на дисциплинарното производство е доклад от съдия Б. В. – председател на 151-ви съдебен състав в Първо гражданско отделение на Софийския районен съд , депозиран до заместник-председателя на СРС и препратен на министъра на правосъдието и главния директор на ГД „Охрана“. В доклада се сочат данни, че на 16.04.2026 г. преди обяд в работен кабинет № 403 на четвъртия етаж в сградата на СРС на [улица] влязъл служителят на ГД „Охрана“ В. П., облечен в служебна униформа. Същият е носел съобщение от частен съдебен изпълнител и изпълнителен лист, издаден по гр. дело № 70088/2023 г. по описа на СРС, 151 състав, образувано по иск на „Топлофикация София“ ЕАД срещу П., по което съдия В. е постановила влязло в сила решение и е издала изпълнителен лист. С остър тон служителят е потърсил обяснения от съдията защо му е „образувала дело“, сложил книжата на бюрото ѝ и е изисквал обяснения, като е заявил намерение да заведе дело.

Със Заповед № З-731/30.04.2026 г. на главния директор на ГД „Охрана“ на основание чл. 393, ал. 2 от ЗСВ и чл. 205, ал. 1 от ЗМВР е образувано дисциплинарно производство срещу младши инспектор В. П. и е определен дисциплинарно-разследващ орган. Със съдържанието на заповедта и със законовите си процесуални права по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР жалбоподателят е запознат лично срещу подпис на 27.05.2026 г.

В хода на дисциплинарното разследване ДРО е събрал относими писмени и веществени доказателства. Проведена е беседа със съдия Б. В. и със съдия С. П., ползваща съвместно кабинет № 403, които са потвърдили изложените факти. Изискани и приобщени са кадрова справка, длъжностна характеристика за заеманата длъжност, справка от системата за контрол на достъпа в сградата на СРС – ГО и видеозаписи от камерите за видеонаблюдение, обхващащи стълбището, коридора и входа на кабинет № 403 за времето от 10:30 ч. до 11:30 ч. на 16.04.2026 г. От техническите данни безспорно се установява, че на 16.04.2026 г. в 11:06:54 ч. младши инспектор П. е използвал зачисления му персонален безконтактен чип за контрол на достъпа № U03938, навлязъл е в зоната за сигурност на четвъртия етаж, в 11:07:30 ч. е влязъл в кабинет № 403, излязъл е в 11:12:43 ч. и е напуснал зоната за достъп в 11:12:57 ч., носейки хартиени материали.

На 01.06.2026 г. П. е депозирал писмени обяснения, в които не отрича факта на посещението в кабинета на съдията на посочената дата и проведения разговор по повод издадения срещу него изпълнителен лист по гр. дело № 70088/2023 г. Твърди, че не е отправял обиди и заплахи и че не е създал опасност за съдията.

След приключване на разследването ДРО е изготвил обобщена писмена справка рег. № 4653/09.06.2026 г. С покана рег. № 4717/10.06.2026 г., връчена на същата дата, служителят е

поканен да се запознае със справката и преписката и му е разяснено правото в 24-часов срок по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР да даде допълнителни обяснения и възражения. На 10.06.2026 г. в 14:00 ч. П. се е запознал с материалите срещу подпис, но в предоставения срок не е депозирал допълнителни възражения, за което е съставен Протокол рег. № 4790/11.06.2026 г. ДРО е представил на наказващия орган мотивирано становище с предложение за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.
Преди налагане на наказанието дисциплинарнонаказващият орган е отправил до служителя писмена покана рег. № 4956/17.06.2026 г. на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР за даване на писмени обяснения в 3-дневен срок относно констатираното дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР вр. чл. 22 от Етичния кодекс. Поканата е връчена лично на П. на 22.06.2026 г. В указания срок служителят не е представил писмени обяснения или възражения.
На 26.06.2026 г. главният директор на ГД „Охрана“ е издал оспорената Заповед №3-1009/26.06.2026 г., с която на В. Б. П. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, считано от датата на връчването ѝ.
Жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимирано лице, адресат на индивидуален административен акт, с който пряко се засяга правната му сфера, пред компетентния административен съд.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:
Съгласно чл. 393, ал. 2 от ЗСВ за държавните служители в ГД „Охрана“ се прилагат разпоредбите за държавната служба в ЗМВР, доколкото в ЗСВ не е предвидено друго. Оспорената заповед е издадена от главния директор на Главна дирекция „Охрана“, който съгласно чл. 204, т. 3 от ЗМВР разполага с материална компетентност да налага всички дисциплинарни наказания по чл. 197 от ЗМВР на служителите, заемащи младши изпълнителски длъжности в структурата. Жалбоподателят заема длъжността „сътрудник по охраната I степен“, която съставлява младши изпълнителска длъжност, поради което органът е действал при наличие на надлежна материална и териториална компетентност.
Заповедта е издадена в задължителната писмена форма и съдържа всички законови реквизити по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. В акта ясно и конкретно са индивидуализирани извършителят, датата , точният времеви интервал, мястото, както и обективните обстоятелства на нарушението – неправомерното използване на служебен безконтактен чип за навлизане в зоната за сигурност и изискването на лични обяснения от съдия по гражданско дело. Посочени са нарушените етични и правни норми, събраните доказателства, правното основание, видът и срокът на наказанието, както и редът за оспорване. Неоснователно е възражението в жалбата за липса на мотиви.
При провеждане на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Дисциплинарното производство е надлежно образувано със заповед на наказващия орган по чл. 205, ал. 1 от ЗМВР и е възложено на разследващ орган. Спазени са преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР – наказанието е наложено на 26.06.2026 г., т.е. в рамките на два месеца от откриване на нарушението и в рамките на една година от извършването му.
П. е бил запознат със заповедта за образуване и правата си по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР на 27.05.2026 г., дал е писмени обяснения на 01.06.2026 г. и е запознат срещу подпис с обобщената справка на 10.06.2026 г., като му е предоставен законовият 24-часов срок за възражения по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР. Преди издаване на заповедта наказващият орган е изпълнил императивното си задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, като с покана рег. № 4956/17.06.2026 г., връчена лично на 22.06.2026 г., е дал на служителя 3-дневен срок за писмени обяснения.
Правилно е приложен и материалния закон. Събраният доказателствен материал безспорно установява осъществяването на вмененото деяние. Съгласно чл. 22 от Етичния кодекс за

поведение на държавните служители от ГД „Охрана“ и ГДИН държавният служител не трябва да злоупотребява със служебните си правомощия, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на служител на съответната дирекция. От своя страна, т. 3 от длъжностната характеристика на длъжността изрично задължава служителя да носи отговорност и да използва зачислените му служебни и технически средства само за служебни цели.
Жалбоподателят е използвал служебния си безконтактен чип, предоставен му единствено за изпълнение на служебните функции по охрана, за да си осигури нерегламентиран достъп до зоната за сигурност на съдийските кабинети в сградата на СРС и да потърси сметка и извънпроцесуални обяснения от съдия Б. В. във връзка с негово лично изпълнително дело. С това си поведение служителят е злоупотребил със служебното си положение и зачислените служебни средства за постигане на личен интерес, поставяйки съдия от състава на съда в недопустима конфликтна ситуация. Нарушаването на правилата на Етичния кодекс съставлява дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което в чл.200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“.
При определяне на наказанието органът е спазил правилата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Отчетени са високата степен на обществена укоримост на деянието, извършено в съдебна сграда спрямо магистрат и в униформено облекло, липсата на преки материални вреди, формата на вината, пряк умисъл и цялостното служебно поведение на служителя. Наложеното наказание е определено в предвидения в чл. 200, ал. 2 от ЗМВР законов минимум от 6 (шест) месеца, което отчита добрите атестационни резултати и награди на служителя, като същевременно обезпечава целите на личната и генералната превенция по чл. 146, т. 5 от АПК.
Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 211 от ЗМВР, Административен съд – София-град, Първо отделение, 43 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. П., ЕГН [ЕГН], заемащ длъжността „сътрудник по охраната I степен“ в сектор „Охрана на сгради“ при Регионална дирекция „Охрана – С.“ на Главна дирекция „Охрана“, срещу Заповед № 3-1009 от 26.06.2026 г. на главния директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерството на правосъдието, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 (шест) месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 211, изречение второ от Закона за министерството на вътрешните работи.

СЪДИЯ: